

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2018. szeptember 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2018. május 25. napján kelt 17.B.331/2016/68. számú ítéletét I.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatja azzal, hogy a III.r. vádlott által elkövetett bűncselekményt kábítószer kereskedelem büntette kísérletének (Btk. 176. § (1) bekezdés (3) bekezdés) minősíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra, **III. r. vádlott neve** III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott vagyonekbeztetés összege 20.000 (húszezer) Ft.

Az eljárás során lefoglalt és Bjt.I/162/2017. számon 1001. és 1006. alatt bevételezett gyorsteszt valamint papírlap lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A III.r. vádlott által fizetendő bűnygyi költség 208.517 (kettőszáznyolcezer-ötszázötvenhét) Ft.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy I.r. vádlott lakhelye:, személyi igazolvány száma ...; a III.r. vádlottól lefoglalt 19.000 (tizenkilencezer) Ft lefoglalását megszüntetettnek tekinti, amely a III.r. vádlottnak kiadandó nem érintve a visszatartásra vonatkozó rendelkezést.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék, mint elsőfokú bíróság előtt három vádlott ellen folyt büntetőeljárás. Az első fokú bíróság ítélete II. r. vádlottra nézve *első fokon fellebbezés nélkül jogerőre emelkedett*, ekként nem volt tárgya a másodfokú eljárásnak, melyben I. r. és III. r. vádlott érintett.

A Tatabányai Törvényszék 2018. május 25. napján kihirdetett 17.B.331/2016/68. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés), **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat kábítószer kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés). Ezért I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat 6 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról akként, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés fele részének, III. r. vádlott pedig legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott tekintetében 12.000.-Ft erejéig vagyonekbeztetés elrendeléséről, **III. r. vádlott neve** III.r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnygyelekről és a bűnygyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az elsőfokon eljáró ügyész fellebbezett I.rendű vádlott neve I. r. és **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott terhére súlyosításért, hosszabb, középértékhez közelebbi tartamú

szabadságvesztés büntetés kiszabása és annak megállapítása végett, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon szabadulhasson. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és védője enyhítésért és esetleg a kiszabott büntetés felfüggesztéséért, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért és a jogi minősítés megváltoztatásáért, védője elsődlegesen felmentését és a téves tényállás megállapítása miatt, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A **Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség NF.965/2015/34. számon fellebbezésének indokolásában** rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság által az I. r. és a III. r. vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrány eltúlzottan enyhe, súlytalan, nem felel meg a Btk-ban meghatározott bünteteskiszabási céloknak és bünteteskiszabás elveknek. Felsorolta a két fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében figyelembe vehető bünteteskiszabási körülményeket és rámutatott, hogy indokolt mindkét vádlott esetében a hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, mert nem merült fel olyan különösen méltányolható körülmény, mely indokolná I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetében azt, hogy a büntetés kétharmad részének letöltése helyett a fele rész kitöltése után szabadulhasson feltételes kedvezménnyel.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.239/2016/7-10. számú átiratában** az ügyészi fellebbezést - indítványában írtak szerint - módosítva tartotta fenn. Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást hiányosságoktól lényegében mentesen, megalapozottan állapította meg, indokolási kötelezettségének is eleget téve, okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére. Rámutatott, hogy az indokolás vádra történő utalást magába foglaló részében milyen helyesbítésre, továbbá az iratok tartalma alapján a tényállásban milyen helyesbítésre és kiegészítésre van szükség.

Álláspontja szerint az irányadó tényállásból adódóan a cselekmények minősítése azzal törvényes, hogy I.rendű vádlott neve I.vádlott elkövetői magatartása kereskedői, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlotté forgalomba hozatali és III. r. vádlott cselekménye a rendőri közbelépésre figyelemmel kísérleti szakban maradt.

A büntetés céljának eléréséhez mindkét fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében hosszabb tartamú szabadságvesztést és közügyektől eltiltást talált szükségesnek tekintettel I.rendű vádlott neve I.r. vádlott esetében a jelentős mennyiséggel és bünszövetséggel határos kereskedelemre, **III. r. vádlott neve** III.r. vádlott esetében pedig a szabadságvesztés speciális törvényi minimumához közelségére.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában a feltételes szabadság „feles” kedvezményét a felderítő jellegű, tényállás alapjául szolgáló, s bűnösség elismerésére is kiterjedő beismerő vallomására tekintettel nem támadta.

Az elsőfokú bíróság járulékos kérdésekben hozott rendelkezéseit azzal tartotta törvényesnek, hogy rendelkezni kell még két bűnjelről, valamint **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat kötelezni kell további 5.000.-Ft nyomozási bírói ülésen felmerült védői díj megfizetésére.

Szükségesnek tartotta még az ítélet indokolásában a hivatkozott eljárási jogszabályhelyeknek az időközben hatályba lépett új büntetőeljárási törvénynek megfelelő átvezetését.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a másodfokú bíróság **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott cselekményét kísérletnek minősítse, I.rendű vádlott neve I. r és **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat hosszabb tartamú szabadságvesztére és közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélje, a lefoglalt kábítószer gyorsteszt és papírlap lefoglalását szüntesse meg és megsemmisítését rendelje el, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat 208.517.-Ft bünyügyi költség megfizetésére kötelezze. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az indokolásban a másodfokú bíróság a Be. jogszabályhelyeit vezesse át. Felhívta még az ítéletábra figyelmét a rendelkező részben I.rendű vádlott neve I. r. vádlott személyazonosító

okmánya számában történt elírásra és **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott lakcíme megjelölésének pontatlanságára.

III. r. vádlott védője fellebbezése indokolásában elsődlegesen védence felmentését kérte, másodlagos indítványában az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a másodfokú bíróság kábítószer birtoklását vagy forgalomba hozatal kísérletét állapítsa meg III. r. vádlott terhére, erre figyelemmel pedig a kiszabott szabadságvesztés büntetést jelentősen enyhítse.

A másodfokú bíróság **nyilvános ülésén megjelent ügyész** a fellebbezést I. r. és III. r. vádlottak tekintetében az írásbeli indítványa szerint módosítva azt változatlan formában fenntartotta.

A felülbírálat terjedelme körében rámutatott, hogy az I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában teljeskörű, ezen pedig nem változtat a 2018. július 1. napjától hatályos Be. rendelkezése sem, tekintettel arra, hogy a fellebbezést az 1998. évi XIX. tv. hatálya alatt jelentették be, korlátozott felülbírálatot pedig kifejezetten a 2018. évi XC. tv. alapján bejelentett fellebbezés eredményezhet.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság sem abszolút, sem relatív eljárási szabálysértést nem vétett, bár a tárgyalás anyagának az iratok ismertetésével való megisméltése és annak jegyzőkönyvezése is elég sommásra sikerült.

Kifejtette, hogy a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás - I. r. vádlott személyi körülményei helyesbítésével és arányszám kiegészítéssel - megalapozott.

A bizonyítékok értékelése körében rámutatott, hogy melyek azok a körülmények, amelyek a tagadásban lévő III. r. vádlott bűnösségét alátámasztják és hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is teljesítette, melyből a bizonyítékok kétszeri számbavétele miatt az egyik mellőzendő.

A bűnösség kimondásának támadását - a mérlegeléssel megalapozottan megállapított tényállás mellett a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma miatt - alaptalannak tartotta.

Részletesen, a bírói gyakorlatot meghatározó 1/2007. BJE döntésre és állásfoglalásra, valamint eseti döntésre pontosan hivatkozva elemezte, hogy miért állapítható meg III. r. vádlott tekintetében - azonos minősítés mellett - az elkövetési magatartás forgalomba hozatalinak, továbbá miért nem tekinthető magtartása befejezettnek, az miért csak kísérlet.

I. r. vádlott vonatkozásában alkalmazott „feles” kedvezmény megadását nem kifogásolva I. r. és III. r. vádlott tekintetében is szükségesnek tartotta az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések súlyosítást annak ellenére, hogy III. r. vádlott esetében további enyhítő körülményként a cselekmény kísérlet szakban maradását megállapítandónak találta.

A járulékos rendelkezések törvényesnek és megalapozottnak találta azzal, hogy szükségesnek tartotta a bíróság döntését kiegészíteni további két bűnjellel, valamint III. r. vádlott védőjének 5.000.-Ft-os díjával kapcsolatban.

Rámutatott, hogy jogszabályváltozás miatt az ítélet indokolásában a felhívott büntetőeljárási jogszabályhelyek korrekciója szükséges, továbbá mindkét fellebbezéssel érintett vádlott személyi adataiban jelölt meg helytelenül rögzített adatokat.

I. r. vádlott védője perbeszédében rámutatott, hogy védence azon túlmenően, hogy saját maga bűnösségére teljes mértékben kiterjedő beismerő vallomást vallomását tett, ritka és az ügy jellegét tekintve alig-alig mutatózó magatartást tanúsította, amiben feltárta gyakorlatilag a beszerzési forrását is. Ez a fajta feltáró, a nyomozást támogató magatartása az eljárás során mindvégig fennállt és arra is kiterjedt, amit egyébként a nyomozóhatóság másképp nem tudott felderíteni. Felhívta a figyelmet arra, hogy ennek a széleskörű feltáró, felderítő beismerésnek eredményeként a nyomozóhatóság nem tárt fel jelentős számú személyt akit kábítószerben

részesített volna I.r. vádlott, vagy olyan jelentős mennyiségű értékesítést és jelentős mennyiségű kábítószer, amely védenca kereskedelmi tevékenysége révén forgalomba került volna.

Hivatkozott arra, hogy I. r. vádlott már teljesen rendezett körülmények között él, családot alapított és egzisztenciát épített, igazolta az élettársi kapcsolatát, azt, hogy jelentős szakmai előmenetelt ért el, megbecsült dolgozó, valamint arra, hogy nyomon követhető és jól látható a rendkívül jelentős időmúlás az ügyben.

Mindezekre tekintettel enyhébb - a védenca életminőségét nem teljes mértékben lerontó - felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte az enyhítő körülményekre - különösen előélete és a cselekmény óta folytatott életvitelére - figyelemmel.

III. r. vádlott védője perbeszédében elsődlegesen hivatkozott az elsőfokú eljárásban előadott perbeszédében foglaltakra annak az elfogadásával, hogyha a tudattartam vizsgálatával kétséget kizáróan bizonyítottanak találja a bíróság a forgalomba hozatali magatartást, akkor annak kísérlete állapítható meg védenca terhére. Erre az esetre az ítéletét hatályon kívül helyezése helyett a másodfokú bíróság megváltoztató határozatát tartotta helyesnek.

Elsődlegesen fenntartotta a felmentésre irányuló indítványát, de arra az esetre, ha az ítélet tábla bizonyítottanak tartja, hogy III. r. vádlottnak bizonyos körülményekből kellett volna arra következtetnie, hogy mi van a csomagban, akkor kísérlet vagy befejezett birtoklás megállapítását tartotta lehetségesnek.

Az ítélet tényállásának kiegészítésére tett indítványt a körben, hogy érdemes lenne megemlíteni, hogy létezik A.A. és az ő felkérésére vitte III. r. vádlott az I. r. vádlott által megrendelt anyagot, amelyet egyébként becsomagolva hagyott ott nála készen A.A.. Itt hivatkozott arra, hogy semmiféle adat nincs arra, hogy védenca átsomagolta volna a rábízott csomagot.

Rámutatott még arra, hogy az ítélet ugyan azt állapítja meg, hogy a védencétől lefoglalt kábítószer 14,8 +/- 1,2 gramm amfetamin bázist tartalmaz, amely meghaladja a jelentős mennyiség felső határát, ugyanakkor ha a vádlottra nézve a legkedvezőbb mennyiséget nézzük, akkor az 13,6 gramm tiszta amfetamin bázis, ami az alsó határt haladta meg 3,6 grammal.

Kihangsúlyozta, hogy a korábbi eladásoknál védenca soha tevékenyen nem vett részt, e körben a tényből tényre történő következtetést támadta, mely alapján látott lehetőséget a tényállás megváltoztatására. Azt sem fogadta el, hogy a védelem oldalán felsorakoztatott tanúk előadását fenntartással kezelte a bíróság, mivel ezektől a tanúktól olyan adat volt nyerhető, amely nem azt támasztja alá, amit az ítélet megállapított, nevezetesen, hogy korábban védenca jövedelemmel nem rendelkezett.

A büntetés kiszabása körében értékelhető tényezők tekintetében hivatkozott az 56/2007. BK véleményre és arra, hogy az általános és speciális prevenció célja az előzetes fogvatartással szinte már megvalósult. Rámutatott, hogy személyre szabottan kell vizsgálni a körülményeket és kísérlet esetén akár kétszeres leszállásnak is van helye. Rámutatott arra is, hogy a speciális törvényi minimumban megállapított szabadságvesztés büntetés kiszabása esetén védenca nem lenne elzárva a feltételes kedvezmény lehetőségétől és a reintegrációtól sem. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala óta védenca megpróbált elhelyezkedni, otthonról dolgozik, az az építkezés pedig ami akkor félbemaradt, amikor ő előzetes fogvatartásba került, az ma már a befejezéséhez közeledik.

I. r. vádlott utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni, **III. r. vádlott** pedig megbánásának adott hangot és azt kérte, hogy a másodfokú bíróság a családi körülményeire, a büntetés végrehajtási intézetben való magatartására és büntetlen előéletére tekintettel enyhítse büntetését.

Az ítélet tábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt, I. r. és III. r. vádlottakat érintően teljes körűen

felülvizsgálta. A Be. 583. § -ában írt korlátozott felülbírálat alkalmazására a másodfokú eljárásban lehetőség nem volt, mivel ezt a jogintézményt ilyen formában nem tartalmazó a büntetőjárásról szóló 1998. évi XIX. tv. hatálya alatt került sor az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalára, a jogorvoslati lehetőségekről történő figyelmeztetésre, annak jogkövetkezményeiről szóló tájékoztatásra és a fellebbezések bejelentésére.

A fentiek szerinti felülbírálat eredményképpen I.r. és III. r. vádlottak tekintetében bejelentett ügyészi súlyosítási fellebbezést nem találta alaposnak, helyénvaló ugyanakkor a fellebbviteli főügyésznek a tényállás kiegészítésére, III.r. vádlott cselekmények kísérleti szakban maradására figyelemmel a minősítés megváltoztatására, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről szóló rendelkezések korrekciójára, az indokolás egyes részének mellőzésére és a bűnügyi költség korrekciójára tett indítványa is. Az enyhítésre irányuló fellebbezés mindkét vádlott esetében alapos.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak és a hatályon kívül helyező végzés iránymutatásainak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, mely során abszolút eljárási szabálysértést nem követett el. Olyan, az ítélet meghozatalakor hatályos büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. tv. 375. § (1) bekezdésében írt - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné az ítélet táblát nem észlelt.

A fenti ügyben a Tatabányai Törvényszék 2017. március 8. napján megkezdett bizonyítási eljárásában kihallgatta I.r., II. r. és III. r. vádlottakat, tanúként hallgatta ki III. r. vádlott gyermekkori barátját **B.B.t**; volt kollégáját **C.C.t**; élettársát **D.D.t**, I. r. vádlottól kábítószeres vásárló tanú **1t** és **E.E.t**; meghallgatta szakértőt. Ezt követően a hivatásos bírósági személyében történt változás miatt az akkor hatályos 1998. évi XIX. tv. 287. § (3) bekezdésére figyelemmel a tárgyalást meg kellett ismételni, melyet az eljáró bíróság az 1998. évi XIX. tv. 287. § (4) bekezdése alapján a 2018. március 12. napján megtartott tárgyaláson a tárgyalás anyagának ismertetésével megtett. A 17.B.3312/2016/59. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalának tanúsága szerint a jelenlévők az erre vonatkozó figyelmeztetést követően az ismertetésre észrevételt nem tettek, annak kiegészítését nem kérték. Az elsőfokú bíróság által e körben eljárási szabálysértés nem volt tetten érhető. Ezt követően a bíróság további tanúkat hallgatott meg (**F.F.**, **G.G.**, tanú 5) valamint az 1998. évi XIX. tv. 296 § (2) bekezdése b) pontja alapján tanúvallomásokot olvasott fel (**H.H.**, **I.I.**, **J.J.**, **K.K.**, **L.L.** és **M.M.**), valamint felolvasással a tárgyalás anyagává tette az ügyben keletkezett igazságügyi szakértői vélemények közül vegyész-szakértői véleményeket. **A.A.** kiléte az eljárás során nem volt felderíthető értelemszerűen a kihallgatására sem kerülhetett sor. Tárgyalás anyagává tette a bíróság III. r. vádlott elfogásakor készített hanganyag és képanyagot, egyéb iratokat is ismertetett a bíróság, így az elsőfokú bíróság feltárta az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat.

A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható tehát, hogy a lehetséges körben és minden szükséges vonatkozásban feltárt és rögzített bizonyítékhalmaz tárgyalás anyagává tételére, illetőleg a tárgyalási szakban még szükségessé váló bizonyítási részletek megismerésére a tárgyalás anyagának ismertetésével került sor, ennek gerincét nyilvánvalóan a személyi típusú, illetőleg az okirati jellegű bizonyítékok képezték, azonban emellett a tárgyalási szakban további bizonyítás folyt **A.A.** személyére, az igazságügyi vegyész-szakértő meghallgatásával további körülmények tisztázása érdekében, hang és képanyag meghallgatására és megtekintésére is sor került, amely bizonyítási eszközök együttesen lehetővé tették az ügy érdemének megalapozott megítélését.

A lefolytatott bizonyítás teljes körűnek minősíthető, az egyes eljárási cselekmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás lefolytatása terén nem tapasztalható kifogásolnivaló.

A törvényszék a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelési körébe vonta, az ügy sajátosságaira tekintettel kiemelve I. r. vádlott vallomásait és ekként III.r. vádlott tagadó vallomásával szemben felsorakoztatta és részletesen elemezte azokat a bizonyítékokat, melyek alapján a tényállás megállapításra került, minden olyan bizonyítékkal foglalkozott, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése terén a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkozott.

Indokolási kötelezettségének eleget téve nem csak részletesen számba vette a vádlottak vallomásait és egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokat, hanem indokolásában részletesen elemezte a törvényszék I. r. és III.r. vádlottak eljárás során tett vallomásait különös tekintettel **A.A.** szerepére. Az elsőfokú bíróság e körben feltárta az ellentmondásokat is, azt, hogy milyen néven ismerte meg I. r. vádlott III.r. vádlottat (... nevű személyként). Elmondta I. r. vádlott azt is, hogy a III.r. vádlott és **A.A.** végig együtt mozogtak, ezt értékelte az elsőfokú bíróság, illetőleg egybevetette III.r. vádlott védekezésével, részletekről-részletekre menve elemezve azokat az ellentmondásokat, melyek a fellebbezéssel érintett vádlottak vallomásában felmerültek. Fokozottan és részletesen vizsgálta az elsőfokú bíróság I.r. és III.r. vádlott telefonbeszélgetését, illetőleg találkozásának körülményeit, erre nézve nem csak a vádlottakat hallgatta meg, hanem a rendőrtanukat is és e körben is részletes indokát adta, hogy miért fogadta el I.r. vádlott vallomását, aki a rendőrök jelenlétében hívta fel III.r. vádlottat - a rendőrök kifejezett kérésére semmilyen kábítószerrel, megrendelésről semmiről nem beszélve - csak annyit mondott, hogy találkozzanak. III.r. vádlott megjelölte az úgynevezett B. helyszínt, amiről tudta I.r. vádlott, hogy hova kell menni és hozta magával a kábítószer anélkül, hogy erre nézve bármilyen kérése is lett volna **III. r. vádlott neve** I.r. vádlottnak a telefonban. Ezeket a körülményeket I.r. vádlott, illetőleg a rendőrtanúk egyezően adták elől. III. r. vádlott tehát saját elhatározásából hozta a kábítószer tartalmazó csomagot, III.r. vádlott azon védekezését, hogy nem tudta, hogy mi van ebben a csomagban és ő ezt csak a **A.A.** megbízásából közvetítette I.r. vádlott felé, a bíróság nem fogadta el, ennek okát részletesen megindokolva.

Ugyancsak részletesen elemezte az elsőfokú bíróság és hosszasan mérlegelte, hogy miért nem fogadható el ez a védekezése III.r. vádlottnak és a tényállásban miért állapította meg azt, hogy III.r. vádlott igenis tudta, hogy kábítószer ad át I.r. vádlottnak. Ezen mérlegelése az elsőfokú bíróságnak logikai hibáktól mentes, ezért ahogyan az ügyészség is hivatkozott rá, ennek támadása a bíróság felülmérlegelését jelentené az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelését támadná, amelyre azonban a másodfokú eljárásban lehetőség nincs, ekként a felmentésre irányuló védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett. I.r. vádlott nem csak beismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését teljesen tényfeltáró, saját bűnösségére, illetőleg III.r. vádlott és **A.A.** cselekvőségére is terhelő beismerő vallomást tett.

Az elsőfokú bíróság értékelte a tanúvallomásokat is, köztük a védő által hivatkozott hozzátartozók, munkatársak vallomását is, ami viszont kétségtelen tény, hogy ők III.r. vádlott cselekvőségére nyilatkozni nem tudtak még a hozzátartozója sem, hiszen ők erről mint vallomásaikból kiderült semmilyen szinten tudomással nem bírtak, sőt arról sem, hogy ...ként ismerte meg III. r. vádlottat I. r. vádlott. Általánosságban tudtak nyilatkozni csak III.r. vádlott lakhatási körülményeiről, életéről, de a konkrét cselekmény vonatkozásában ily módon e körben értékelhető vallomásuk nem volt, ahogy azt az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette is.

Azt, hogy a **A.A.**, illetőleg köre volt I.r. vádlott kábítószer beszerzési forrása, ezt I.r. vádlott elmondta a vallomásaiban és ebbe a sorba illeszkedett be - ahogy azt az elsőfokú bíróság megállapította - hogy jelen esetben a kábítószer III. r. vádlottól próbálta beszerezni, hiszen ő hozta azt oda I.r. vádlottnak a megbeszélt találkozóra.

A tényállásban rögzítettek a bizonyítási anyag alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett.

Az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csak kis mértékben szorul pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

Az ítélet tábla I. r. vádlott személyi körülményei körében a tényállást azzal egészíti ki, hogy *a ... cégnél dolgozik karbantartóként havi jövedelme 250.000.-Ft. (17.B.331/2016/45. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal)*

Az ítélet tábla a tényállást az ítélet 5. oldala 2. bekezdése után azzal egészíti ki, hogy *I. r. vádlottól lefoglalt és általa korábban értékesített kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határának mintegy 18,5-szerese, míg a jelentős mennyiség alsó határának mintegy 92 %-a.*

Az ítélet tábla a tényállást az ítélet 6. oldala utolsó bekezdése utolsó sorában akként pontosítja, hogy III. r. vádlottól lefoglalt kábítószer nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, *annak legalább mintegy 13,6 %-a.*

A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítélet tábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le I. r. és III. r. vádlott bűnösségére, a terhükre megállapított bűncselekmények minősítése törvényes, azonban az elkövetési magatartások megjelölése téves, III. r. vádlott cselekménye stádiumának meghatározása sem helyes.

A Btk. 176. § -ban rögzített kábítószer kereskedelem büntette elkövetési magatartásai a forgalmazói típusú elkövetési tevékenységek; így a kínálás, az átadás, a forgalomba hozatal és a kereskedés alkotják, valamint az ezekhez szükséges anyagi eszközök szolgáltatása.

Forgalomba hozatallal az követi el a bűncselekményt, aki a kábítószer - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több, esetleg meg nem határozható számú személynek juttatja (57/2007. BK vélemény). A forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban, neki adja át a kábítószer, de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja. Az elkövetőnek erre a szándékára - az eset egyéb körülményei mellett - az átadott kábítószer mennyiségéből is lehet következtetni. A forgalomba hozatal az azzal szükségszerűen együtt járó átadáson túlmenően magában foglalhat további résztevékenységeket is, mint például a kábítószer tárolását, ezen túl is minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer bekerüljön a

kereskedelmi forgalomba (1/2007. BJE határozat, BH2002. 175. , BH2002. 299.). Az elkövetők által forgalmazásra szánt, de lefoglalás folytán forgalomba hozni nem sikerült kábítószerre nézve nem a megszerzés vagy tartás elkövetési magatartása, hanem a forgalomba hozatal valósul meg, mivel a kábítószer készletezése a forgalombahozatali magatartás részeként értékelendő, értelemszerűen kísérletként (EBD2012. B.19 , BH2013. 264.)

A kereskedéssel elkövetés a forgalomba hozatalt is magában foglalja, de annál tágabb körű. Folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adás-vételek által valósul meg, amelyek haszonszerzésre irányulnak, és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz (1/2007. BJE határozat). Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, szállítása, elosztása stb., de megvalósulhat a kábítószer birtoklása nélkül is, így közvetítői tevékenységgel is.

Egységes bírói gyakorlatot megalapozó 1/2007. BJE IV. pontja szerint a kereskedéssel elkövetés tényállásszerűségének értelmezéséhez a BK.155.állásfoglalás II/5/b) pontjának elvi tartalmát megőrizve kell állást foglalni. Ekként kábítószer forgalomba hoz az, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - többi személy részére juttatja; kábítószerrel kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában.

I. r. vádlott tényállásszerű magatartása kereskedői, míg III. r. vádlott magatartása fogalomba hozói. III. r. vádlott egy bizonyos kábítószer mennyiséget egy alkalommal akart értékesíteni, mégpedig olyan személynek, aki azt döntően nem saját fogyasztásra, hanem további értékesítésre, több személy részére hozta volna forgalomba.

Forgalomba hozatallal történő megvalósuláskor befejezett a bűncselekmény, amikor a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak, akkor is, ha még csak egy, további forgalmazó személy részére történt értékesítés.

Kísérlet valósul meg forgalomba hozatalkor bármilyen, a forgalmazással összefüggő résztevékenységek megvalósításakor.

Az 1/2007. BJE III. pontja szerint a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérletének megállapíthatóságához a BH2002. 299 számú eseti döntés tartalmaz iránymutató szempontokat a gyakorlat számára e bűncselekmények befejezettségének és kísérletének elhatárolását illetően is.

Ekként a kábítószerrel való visszaélésnek a forgalomba hozatallal való elkövetési magatartása befejezetté válik akkor, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak(BH2002.299. III.)

Az irányadó tényállás szerint III. r. vádlott esetében a rendőri intézkedés folytán hiúsult meg a kábítószer forgalomba kerülése, így ez az elkövetési magatartás kísérleti szakban maradt.

Mindezekre tekintettel állapította meg az ítéltábla osztva a főügyészség álláspontját, hogy III. r. vádlott a terhére rótt - forgalomba hozatallal elkövetett - kábítószer kereskedelem büntettének Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérletét követte el.

Az elsőfokon eljáró törvényszék feltárta a büntetéskiszabás körében irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket, azt annyiban kellett kiegészíteni, hogy III. r. vádlott esetében további enyhítő körülmény a cselekmény kísérleti szakban rekedése, még akkor is, ha ez a kísérlet lényegében befejezett volt és a rendőrök közreműködése miatt szakadt meg a bűncselekmény befejezése.

A büntetéskiszabási körülmények értékelése körében ki kell emelni, hogy az ítéletábra nagyobb nyomatékka láta értékelendőnek I. r. vádlott feltáró jellegű, minden tényre, így III. r. vádlott cselekvőségére is kiterjedő beismerő vallomását hogy a nyomozó hatósággal együttműködő magatartását. Ugyanakkor III.r. vádlott terhére rótt cselekménynek kísérleti szakban maradását is értékelni kellett a büntetés kiszabásakor.

I. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 2-8 évig terjedő, míg III. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5-20 évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéssel rendeli büntetni a törvény.

Az enyhítő és súlyosító körülmények számára és nyomatékára, a bűncselekményeknek az egyes vádlottakhoz kapcsolható kábítószer mennyiségen is alapuló konkrét tárgyi súlyára, a vádlottak bűnösség fokára, és társadalomra veszélyességére és arra is figyelemmel , hogy I. r. vádlott bizonyítottan több mint egy éven keresztül értékesített kábítószer és állandó vevőköre volt, valamint arra is tekintettel, hogy III. r. vádlott cselekménye kísérleti szakban rekedt, az ítéletábra I. r. vádlott esetén a törvényi minimumot alig meghaladó, míg III. r. vádlott esetében a speciális törvényi minimummal egyező tartamú szabadságvesztés büntetés büntetést tartotta arányosnak, mely megfelel a büntetéskiszabási körülményeknek és alkalmas a büntetési célok elérésére. Az első fokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetéseket ezért enyhítette.

járolékos kérdések körében hozott döntések túlnyomórészt megfelelnek az eljárási szabályoknak azonban nem teljes körűek, mivel az elsőfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem teljes körűen alkalmazott vagyonekობzás intézkedést I.r. vádlottal szemben, továbbá nem rendelkezett valamennyi bűnjelről és III. r. vádlott előzetes letartóztatásával kapcsolatos nyomozási bírói ülésen felmerült 5.000.- Ft kirendelt védői díj viseléséről sem hozott rendelkezést.

A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonekობzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyorra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyorra vagyonekობzást kell elrendelni.

A vagyonekობzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyorra el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonekობzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal (1/2008. BJE)

A megállapított tényállás szerint I. r. vádlott tanú 1nak 10.000.-Ft-ért, tanú 2nak 2.000.-Ft-ért értékesített kábítószer (1/a) és 1/c) tényállási pontok), ugyanakkor II. r.vádlott által tanú 1nak 6.000.-Ft-ért és tanú 2nak 2.000.-Ft-ért értékesített kábítószer (2/a) és 2/c) tényállási pontok) vételára is hozzá került, azzal ő gazdagodott.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján - a Btk. 75. § (1) bekezdésre figyelemmel pénzösszegben kifejezve - 20.000.-Ft-ra rendelt el vagyonekობzást.

elsőfokú bíróság nem rendelkezett az eljárás során lefoglalt gyorsesz és papírlap sorsáról, ezért az ítéletábra - tekintettel arra, hogy az eljárásban a lefoglalásukra már nincs szükség és azok

értéktelenek - a Be. 320. § (1) bekezdés a) pont és a (2) bekezdés alapján Bjt.I/162/2017. számon 1001. és 1006. alatt bevételezett gyorsított valamint papírlap lefoglalását megszüntetette és megsemmisítését rendelte el.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a III. r. vádlottól lefoglalt és a Tatabányai Törvényszék letéti számlájára utalt 19.000.-Ft-nak a büntügyi költség végrehajtására történő visszatartásáról.

A Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja szerint a lefoglalást meg kell szüntetni, ha arra az eljárás érdekében már nincs szükség, a Be. 321. § (1) bekezdés értelmében a lefoglalás megszüntetésekor a lefoglalt dolgot annak kell kiadni, aki a büntetőeljárás tárgyát képező cselekmény elkövetésekor annak tulajdonosa volt és tulajdonjogával kapcsolatban észszerű kétség nem merül fel. A Be. 323. § (1) bekezdés pedig akként rendelkezik, hogy a terheltnek kiadandó dolgot a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonekobzás vagy büntügyi költség biztosítására vissza lehet tartani, erről az ügyszóró határozatban kell rendelkezni.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla III.r. vádlottól lefoglalt 19.000 (tizenkilencezer) Ft lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja szerint megszüntetettnek tekinti, amely a Be. 321. § (1) bekezdés szerint III.r. vádlottnak kiadandó. A másodfokú bíróság rendelkezése - mivel az a Be. 323. § (1) bekezdésének megfelelt - nem érintette a visszatartásra vonatkozó rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett III. r. vádlott előzetes letartóztatásával kapcsolatos nyomozási bírói ülésen felmerült 5.000.- Ft kirendelt védői díj viseléséről, ezt a másodfokú bíróság pótolta és III.r. vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdés alapján ennek a költségnek a viselésére is kötelezte, megállapítva, hogy az általa külön fizetendő büntügyi költség összege ekként helyesen 208.517.-Ft.

Az elsőfokú bíróság által hivatkozott jogi indokolás helyénvaló, azt csak a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. tv hivatkozott rendelkezéseinek a törvényszék ítéletének meghozatala óta, 2018. július 1. napjától hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény rendelkezései megjelölése szerint kellett átvezetni.

Ennek megfelelően az ítélet jogi indoklását az új jogszabály alkalmazása miatt szükséges javítani akként, hogy a bíróság a bűnjелеk lefoglalásának megszüntetéséről a Be.320.§ (1) bekezdés a) pontja, a tulajdonos terhelték részére történő visszaadásról a Be.321. § (1) bekezdés, a büntügyi költség végrehajtása végett történő visszatartásról pedig a Be.323.§ (1) bekezdés, míg a büntügyi költségről a Be. 574. § (1)-(4) bekezdései alapján rendelkezett.

A fentiek szerint az ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 2018. május 25. napján kihirdetett 17.B.331/2016/68. számú ítéletét I. r. és III. r. vádlott tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés szerint alapján - annak megállapításával, hogy I.r. vádlott lakhelye: ..., személyi igazolvány száma ... - helybenhagyta.

Győr, 2018. szeptember 26.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítélőtábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatásokkal a Tatabányai Törvényszék 17.B.331/2016/68. számú ítélete I.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon 2018. szeptember 26. napján jogerős.

Győr, 2018. szeptember 26.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke